

Ponadto Komisja utrzymuje, że niekompletne wykonanie wyroku Trybunału zagraża możliwości korzystania przez obywateli z wód powierzchniowych, które są wystarczająco czyste, by umożliwić uprawianie rekreacji (wędkowanie, pływanie, żeglarsstwo, spacerowanie itd.). Prawdopodobne jest również, że niekompletne wykonanie wyroku wpływa zarówno na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, jak i na samo zdrowie ludzkie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 135, s. 40.

⁽²⁾ Dz.U. L 327, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 64, s. 37.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 206, s. 7.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Korneuburg (Austria) w dniu 12 maja 2014 r. – Eleonore Prüller-Frey przeciwko Norbertowi Brodnigowi i Axa Versicherung AG

(Sprawa C-240/14)

(2014/C 261/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Korneuburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Eleonore Prüller-Frey

Strona pozwana: Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 2 ust. 1 lit. a) i c) rozporządzenia Rady (WE) nr 2027/97 z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych⁽¹⁾, art. 3 lit. c) i g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 785/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia w odniesieniu do przewoźników lotniczych i operatorów statków powietrznych⁽²⁾, a także art. 1 ust. 1 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego podpisanej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r.⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że roszczenia odszkodowawcze osoby poszkodowanej,

— która była pasażerem statku powietrznego startującego i lądującego w tym samym miejscu w danym państwie członkowskim,

— która była przewożona przez pilota nieodpłatnie,

— w sytuacji gdy celem lotu było obejrzenie z lotu ptaka nieruchomości, w związku z zaplanowaną wraz z pilotem transakcją dotyczącą tej nieruchomości, oraz

— która doznała obrażeń ciała w wyniku runięcia statku powietrznego na ziemię,

należy oceniać wyłącznie na podstawie art. 17 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego podpisanej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r., a przepisy prawa krajowego nie znajdują zastosowania?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1):

2) Czy art. 33 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego podpisanej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r. i art. 67 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽⁴⁾ należy interpretować w ten sposób, że właściwość do przeprowadzenia postępowania i wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie roszczeń odszkodowawczych opisanych w pytaniu 1) powinna zostać zbadana wyłącznie w świetle art. 33 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego podpisanej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r.?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1):

- 3) Czy art. 29 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego podpisanej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r. i art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 864/2007 z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych⁽⁵⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym przewidującym bezpośrednie powództwo osoby poszkodowanej opisanej w pytaniu 1) przeciwko ubezpieczycielowi, z którym sprawca szkody zawarł umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej?

w przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 1):

- 4) Czy art. 7 ust. 1 lit. f) dyrektywy Rady z dnia 22 lipca 1988 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniającej dyrektywę 73/239/EWG⁽⁶⁾ oraz art. 18 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych należy interpretować w ten sposób, że przesłanki wytoczenia przez poszkodowanego opisanego w pytaniu 1) bezpośredniego powództwa przeciwko ubezpieczycielowi, z którym sprawca szkody zawarł umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, powinny być oceniane na podstawie prawa państwa trzeciego, w sytuacji gdy:

- system prawny mający zastosowanie w myśl statutu odpowiedzialności deliktowej przewiduje instytucję bezpośredniego powództwa w stosownej ustawie o umowach ubezpieczenia,
- strony umowy ubezpieczenia wybrały prawo państwa trzeciego jako prawo właściwe dla tej umowy,
- zgodnie z którym zastosowanie znajduje prawo państwa, w którym siedzibę ma ubezpieczyciel, oraz
- system prawny tego państwa przewiduje instytucję bezpośredniego powództwa także w stosownej ustawie o umowach ubezpieczenia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 285, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 138, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2001, L 194, s. 39.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 199, s. 40.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 172, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus
(Finlandia) w dniu 30 maja 2014 r. – Kansaneläkelaitos, Suomen Palvelutaksit ry, Oulun Taksipalvelut
Oy**

(Sprawa C-269/14)

(2014/C 261/22)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kansaneläkelaitos, Suomen Palvelutaksit ry, Oulun Taksipalvelut Oy

Druga strona postępowania: Suomen Taksiliitto ry, Turun Seudun Invataksit ry, Hämeen Taksi Oy, Itä-Suomen Maakunnallinen Taksi Oy, Kainuun Taksivälitys Oy, Keski-Suomen Taksi Oy, Lounais-Suomen Taxidata Oy, Pohjois-Suomen Taksi Oy

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości dotyczące koncesji na usługi należy interpretować w ten sposób, że nie ma ono zastosowania do uregulowania ogólnego obejmującego, po pierwsze, wypłacanie refundacji – za co odpowiedzialność organizacyjną ponosi organ władzy – w ramach systemu refundacji bezpośrednich i jednocześnie system zamawiania przewozów, za który organ nie jest odpowiedzialny?